

Strategická disciplína a rozvoj národní vojenské strategie 2022

Ni nationalinterest.org/feature/strategic-discipline-and-developing-2022-national-military-strategy-206293

10. března 2023

Principem organizace chystané Národní vojenské strategie (NMS) 2022 je „strategická disciplína“. Její „teorii úspěchu je uplatňovat strategickou disciplínu k neustálému kalibrování váhy úsilí společných sil mezi tažením a rychlým budováním válečné výhody, aby se odrazilo a snížilo budoucí riziko“. Základním problémem při implementaci tohoto NMS je to, že strategická disciplína vyžaduje, aby vyšší vojenští vůdci činili těžká rozhodnutí a přijímali riziko. Musí jít proti vnitřní pobídce upřednostňovat své „hodinky“ před hodinkami svých nástupců. Strategická disciplína je v rozporu s přirozeným sklonem vůdců a vyžaduje skutečně strategickou perspektivu, která dává budoucí síle hlas. Tento typ upřednostňování je atributem, který vědci často tvrdíchybí v národních strategických dokumentech. 2022 NMS uznává, že společné síly nemohou dělat všechno dobře a nebudou se o to snažit. Místo toho nastiňuje jasné, utajované pokyny pro vysoké prahové hodnoty oblastí, kdy a kde společné síly nebudou *riskovat*; všude jinde bude.

Když jsem vedl společný štáb při vývoji NMS 2022 a snažil se zajistit, aby to řídilo budoucí volby rozpočtu, zjistil jsem, že je užitečné obrazně „běžet za zvuku zbraní“. Mladí armádní vůdci v pobočkách bojových zbraní se učí, že jim to umožňuje řídit jednotky a prostředky k ovlivnění bitvy z kritického místa. Umístění, kde mohou

pozorovat klíčové události a řídit palbu a manévrovat proti nepřátelským silám, umožňuje taktickým vůdcům činit důležitá rozhodnutí, jak, kdy a kde nejlépe překonat nepřátelský postup a splnit misi. Při navrhování NMS jsme museli praktikovat stejnou techniku na strategické úrovni. Narazili jsme na třecí body ohledně rozdílných pohledů na kritické záležitosti související s hrozbami a nejistoty ohledně dopadu probíhající války na Ukrajině. Abychom tyto konflikty vyřešili „naladěním se na zvuk zbraní“ – místo abychom se vyhýbali rozdílům, vždy se drželi své původní pozice,

Jak potvrdí každý, kdo vedl podobné úsilí, vypracování důležitých národních vojenských dokumentů má tendenci stavět proti sobě velitele bojujících se silnou vůlí, velitele služeb, politické vůdce a jejich štáby. Rozhodování mezi jejich argumenty může být boj na nože, protože konečný jazyk buď vede, nebo rozbíjí budoucí boj o zdroje každé organizace. Vůdci a zaměstnanci, informovaní podle toho, kde „sedí“, chtějí důležité dokumenty, aby upřednostnili určité hrozby a mise. Jiní uznávají, že jsou ekonomickým silovým úsilím, ale pokoušejí se, aby úkoly svého velení byly přidány jako vraky do různých sekcí. Je to vojenská verze utrácení „vepřového sudu“ v Kongresu. Prospívá především „místním zájmům“ jednoho velení převedením do více zdrojů a zároveň oklamáním financí, lidské síly a času dostupného pro nejdůležitější mise.

Čas na strategickou disciplínu

Abychom se vyhnuli takovému rozšiřování zdrojů Společných sil, a navzdory přání být inkluzivní, uznali jsme, že NMS nemůže být dokumentem konsensu, nebo by byl bezcenný. Musela dělat obtížná rozhodnutí a upřednostňovat klíčové mise před ostatními. Činí tak, slovy předsedy, „předpojováním budoucnosti před přítomností“. Pokyny generála Marka Milleyho zní, že to Společné síly udělají zdůrazněním „strategické disciplíny“ při kalibraci mezi strategickými způsoby „budování válečných výhod a tažení“, obecně převažováním směrem k prvnímu a druhému.

Společné síly vedly v posledních dvou desetiletích *kampaň* proti krátkodobým hrozbám ze strany násilných extremistických organizací. Již více než deset let uznává naléhavou potřebu modernizace a upřednostnění přípravy na válku velmocí, což je součástí toho, co se rozumí budováním *válečné výhody*. Nastal čas, aby se kyvadlo přehouplo směrem k budování válečné výhody (odpovědnost zaměřená na služby), aniž by se zanedbávala současná kampaň nezbytná k odstrašení protivníků a zajištění spojenců a partnerů (velitelská mise bojovníka).

Jako tehdejší ředitelka společného štábu J-5 upozornila viceadmirálka Lisa Franchetti vývojový tým NMS, a to i přes desetiletí trvající uznání potřeby obnovit rovnováhu směrem k Tichomoří a Číně, kterou se Joint Force snažila odpovídajícím způsobem stanovit priority. Existují omezené důkazy o „strategické disciplíně“ v tomto období. Ani ve způsobu budování válečné převahy proti velmocím nebylo mnoho. Uvědomili jsme si však, že je to stále nutné a naléhavé. „Strategická disciplína“ se tak stala organizačním principem a ústřední myšlenkou NMS 2022. Využil jsem Franchettiho postřehů s pracovní skupinou Rady plukovníků NMS, což naznačilo, že armáda se nechce za dalších deset let ocitnout ve stejné situaci.

Běh za zvukem zbraní

Když můj tým vytvářel Národní vojenskou strategii (NMS) pro rok 2022, obrazně a nekonvenčním způsobem jsme „běželi za zvukem zbraní“ – *a strategie je na tom lépe*. Zjevně jsme nebyli uzavřeni ve smrtelném boji s nepřítelem, když jsme nastínili sekce NMS nebo napsali jeho slova. Běhání za zvukem zbraní pro nás znamenalo přijmout napětí různých pohledů na důležité otázky. Uvědomili jsme si, že útěk – místo *pryč* – od takového napětí byl místem, kde se měly vydělat obrazné „peníze“.

Utéct před třením by bylo jednodušší. Tím, že jsme utekli, jsme se mohli pokusit ignorovat třenice, zahrnout všechny vstupy, které jsme obdrželi, nebo dovolit NMS, aby byl dokumentem shody. Ale hledání třenic, ptát se „proč“ to existovalo a co bylo za doporučeními každé strany, bylo obrazně „běží za zvuku zbraní“ způsobem, který dělal NMS lepší. Místa tření, kde byl „zvuk zbraní“ nejhlasitější, jsou rozhodující body. Právě ve snaze rozluštit různé názory jsme obvykle mohli najít kreativnější, přesnější nebo prostě lepší řešení.

Tím jsme se postavili do pozice – jako taktičtí vůdci, kteří přešli na „zvuk zbraní“ a mohou nejlépe ovlivnit bitvu – abychom využili nejsilnějších prostředků, které jsme měli, k největšímu zisku. Na bojišti mohou být nejkritičtějšími prostředky ty, které jsou nejvíce smrtící, jako jsou děla, tanky, útočné letectvo, těsná vzdušná podpora a ozbrojené drony. Jindy to může být zpravodajské aktivum, které poskytuje polohu nepřítele. Jindy je to logistický dodavatelský řetězec, který poskytuje tolik potřebnou munici, palivo, jídlo, vodu nebo jiné zásoby. Při jiných příležitostech mohou být nejdůležitější inženýři, kteří otevírají cestu přes překážky. Našimi nejsilnějšími aktivy byly skvělé a kontrastní příspěvky od služeb, bojových velitelství a společného štábu.

Ne vždy jsem vnímal příspěvky těch, kteří byli mimo hlavní autorský tým, jako naši nejsilnější stránku. Poté, co jsem několikrát prošel opačnými názory, což nás přimělo přehodnotit, zda jsme to měli správně, došlo mi: taková mentální gymnastika byla často klíčem k úspěchu. Potřebovali jsme kontrastní příspěvek k tak těžkým otázkám, jako jsou: Která země představuje největší hrozbu a jakým způsobem? Jaké další hrozby stály za zmínku? Jak by bylo možné zmínit různé hrozby, aniž by to oslabilo úsilí Společných sil? Jak by mohl být NMS soustředěný, aniž by způsobil překvapení společných sil budoucí hrozbou? Čemu společné síly s největší pravděpodobností čelily různými hrozbami? (Odpovědi na tyto otázky jsou klasifikované, takže je zde nebudu řešit.)

Zápas s obtížnými otázkami a nesouhlasnými názory a protichůdnými vstupy k zodpovězení těchto otázek byly jen jednou z forem tření. Být připraven na kontaktní body předsedy byl jiný, úplně jiný typ. Tým se ujistil, že máme vždy připraveny produkty, které ukazují náš pokrok, a připraveno několik klíčových otázek, pokud bychom měli být zavoláni do kanceláře předsedy s patnáctiminutovým předstihem. To bylo naší snahou plánovat dopředu úspěch a vyhnout se vnitřním třenicím, které pramení z nedostatečné přípravy. Zajistilo se, že jsme byli schopni požádat a obdržet pokyny, které jsme v každém bodě nejvíce potřebovali, abychom mohli pokračovat ve vývoji NMS v rámci záměru předsedy.

Před těmito schůzkami jsme se zabývali tím, co by někteří považovali za třetí bod „příliš málo pokynů“, a to tím, že jsme místo lomení rukou využili existující veřejné záznamy proslovů a svědectví o postoji Milley . Potom jsme četli mezi řádky a spojovali strategické body, abychom se posouvali vpřed, dokud jsme neobdrželi potvrzení našeho směru nebo vedení, které nás nasměrovalo v jiném azimutu. Jednou z oblastí v této kategorii je opakované veřejné zdůrazňování důležitosti modernizace nejen technologicky orientovaných platforem, ale také nových konceptů . Jak Milley často bojuje, je to strana, která nejlépe předvídá charakter budoucí války aintegruje nové koncepty s novými schopnostmi a výcvikem řízeným vůdcem, který vstupuje do další války s výhodou. Tím to nekončí. Strategie je iterativní. Strana, která se během válek nejrychleji přizpůsobí, si udrží nebo znovu získá výhodu . Vzali jsme to a na základě těchto pokynů vyvinuli tři z našich deseti úkolů společných sil. I když nám Milley nikdy neřekl, abychom to udělali přímo, on to udělal *nepřímo*. Pokyny od našeho předsedy schůzí Sboru náčelníků štábů následně umožnily řádné stanovení priorit při shromažďování informací od služeb (včetně pobřežní stráže a Úřadu národní gardy), velitelství bojovníků, ředitelství smíšeného štábu, Úřadu ministra obrany (OSD) a ministerstvo zahraničí.